

Tabule 5

FLORA PR MÝTO

Nacházíme se ve střed-ní části rezervace. V úseku cca 150 m je možné pozorovat zdejší menší meandry Rokytky. Na levém břehu potoka je botanicky zajímavá přepotoční ptačincová olšina s pestrým jarním bylinným patrem. Stromové patro tvoří javor klen, habr obecný, olše lepkavá, lípa srdčitá a dub letní, z keřů je zde hojný bez černý. V bylinném patře

lze zaznamenat sasanku hajní, orsej jarní, pstroček dvoulistý, křivatec žlutý, dymnivku dutou, pitulník žlutý, bršlici kozí nohu, šťavel kyselý, kokořík mnohokvětý, lipnici hajní, kopytník evropský, pryšec sladký, netýkavku malokvětou, kopřivu dvoudomou a svízel přitulu. V dalším úseku v horní části lesnatého svahu je starší monokultura smrčiny s velmi chudým bylinným patrem – důkaz nepatřičnosti tohoto porostu mezi zdejšími společenstvy. Podél vrcholové cesty lze porovnávat zachovalost a skladbu společenstev černýšových dubohabřin a dvou maloplošných porostů lípové javořiny s udatnou lesní.

Tabule 6

FAUNA PR MÝTO

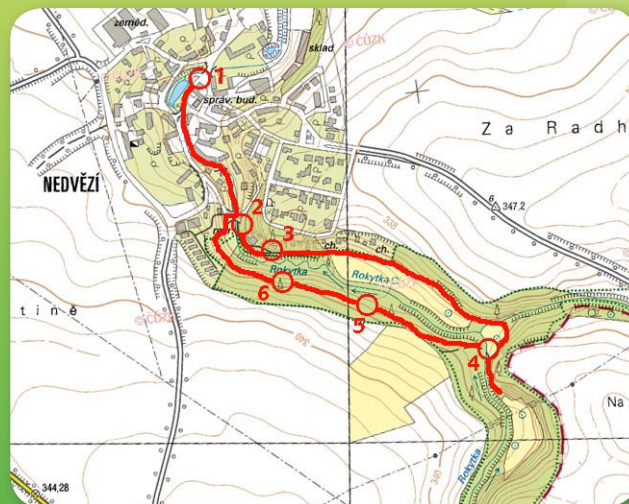
Zachovaná skladba rostlinných společenstev, hustota porostů a úživnost prostředí příznivě ovlivňuje výskyt obratlovců, hlavně ptáků.

Největší pozornost upoutají hlasem i zbarvením pěvci z čeledi pěnkavovitých, pěnicovitých a drozdovitých (pěnkava obecná, pěnice černohlavá a další).

V poslední době se zde pozoruje i ledňáček říční. I přes malou rozlohu je zde potřebný klid a to přeje výskytu dravců a sov. Ze savců se vyskytuje hlavně veverka obecná, zajíc polní, srnec obecný a ježek západní. V potoce žije střevle potoční, hrouzek obecný, cejn velký.

Mapa:

Spojení:

autobusem č. **267** od stanice Metra Háje na konečnou v Nedvězí

Podkladová mapa © CUZK

Texty a fotografie: dr. J. Loubová,
dr. Z. Frühbauer, O. Krejčí, J. Pavlásek,
dr. Z. Prášil, odborná spolupráce mgr. V. Jaroš
Podrobné informace o stezce jsou uveřejněny na webovém stránce www.prazskestezky.cz

Naučná stezka byla vybudována s finanční pomocí společnosti NET4GAS, generálního partnera ČSOP, a Městské části Praha-Nedvězí

Naučnou stezku vybudovala a udržuje 01/4. základní organizace Českého svazu ochránců přírody „Botič-Rokytky“.

Naučná stezka Mýto v Nedvězí

NAUČNÁ STEZKA MÝTO V NEDVĚZÍ

Tabule 1

OBEC NEDVĚZÍ – JEJÍ HISTORIE A KRAJINA KOLEM

Vážený přátelé,
stojíte na začátku naučné stezky, která vás seznámí s přírodní rezervací Mýto jako nejzachovělejší a nejcennější údolní partií přírodního parku Rokytky. Stezka je okružní, dlouhá asi 2,5 km, s nepatrným převýšením, po jejím absolvování se vrátíme do tohoto výchozího místa. Přírodně cenné území začíná na okraji obce Nedvězí, směrem proti toku Rokytky, kde je její úsek v dnešní měničce se krajinně natolik zachovaný, že byl vyhlášen jako přírodní rezervace Mýto. Její územím vede i tato naučná stezka.

Zdejší krajina, vzhledem k rozsáhlému původnímu zalesnění a hraniční poloze přemyslovské oblasti, začala být soustavněji osídlována až na přelomu 13./14. století. O vsi Nedvězí vzniklé na potoce Rokytky, jako majetku kapituly Vyšehradské, je první zmínka z r. 1313. Název Nedvězí (v záznamech s obměnami Medwes, Nedwiesz, Nedwěz) byl odvozen od jména medvěd. Význam názvu obce pozdějšími změnami zanikl, medvěd se přesto objevuje v jejím znaku. Při rozšiřování hlavního města ve 20. století byla obec přičleněna k Praze.

Tabule 2

PR MÝTO JAKO SOUČÁST PŘÍRODNÍHO PARKU ROKYTKA

Přírodní parky jsou zřizovány k ochraně krajinného rázu s významnými estetickými a přírodními hodnotami. Přírodní park Rokytky (1005 ha, vyhlášen r. 1990, zahrnuje část území MČ Nedvězí, Královice a sahá až k okraji obory v Kolodě-jích) přispívá ke zlepšení povodí Rokytky a funguje také jako ochranné pásmo zvláště chráněných území jako je přírodní rezervace Mýto.

PR Mýto (17,5 ha, vyhlášena vyhláškou NVP č. 5/1988 ze dne 4. 7. 1988) tvoří zalesněné svahy, břehové porosty a druhotné monokultury smrku. V nivě Rokytky a jejího pravostranného přítoku Pacovského potoka se dosud nacházejí po-malu zarůstající podmáčené louky. Předmětem ochrany je přirozeně meandrující koryto Rokytky v recentních náplavách a uloženinách spolu s lesními porosty na výchozech břidlic a slepenců. Svahy jsou pokryté kyselou doubravou, černýšovou dubohabíinou, akátinou a výsadbou smrku ztepilého.

Tabule 3

ROKYTKA A JEJÍ MEANDRY

Rokytky je po Vltavě a Berounce třetí nejdelší a největší vodní tok na území hlavního města. Délka jejího toku je 36,2 km, z toho 31,5 km na území Prahy. Pramení jižně od obce Tehovec v okrese Praha-východ.

V těchto místech naučné stezky můžete pozorovat meandrování Rokytky. Potok Rokytky vytváří četné přirozené, různě velké volné i odstavné zákruty (meandry). Ze stezky lze pozorovat největší z nich, hluboce zarýznutý tzv. „Velký meandr“. Na jeho vysokém nárožím břehu vznikl dlouhodobým působením vodní eroze nádherný obnažený profil zdejšími svahovými hlínami. Podobně jako u jiných vodních toků dochází zde k tzv. „divočení“ řeky (potoka), kdy se vodní tok

vine měkkými nánosy a často mění svůj směr, zejména v důsledku vodních přívalů na jaře a po vydatných deštích.

Tabule 4

PŘÍPOTOČNÍ NIVA A GEOMORFOLOGIE

Zdejší údolní louky, kolem kterých jste právě prošli, jsou zařazené do „ochranného pásma vodních zdrojů“. Nejsou obhospodařované a postupně zarůstají společenstvy přípotočních olšin. Louky, díky vysoké hladině podzemní vody (50-70 cm pod povrchem) jsou vlhké až bažinaté. Nápadnými druhy rostlinných společenstev jsou zde pcháček zelinný a tužebníček jilmový. Pozorujeme zde i řadu dalších druhů, které vzhledem k odlišné době kvetení způsobují změny převládající barvy louky během ročních období. V časném jaru je to bílá řeřišnice luční, později žluté pryskyřníky, v létě se přidávají modré kakosty a záplava červenohnědých květů krvavce totenu. V letním aspektu převládá kopřiva dvoudomá. Zde není plevel, ale druhem příslušným do společenstva s dostatkem vlhkosti a dusíku v půdě. Původní porosty teplomilných druhů se vzácně udržely na okrajích několika zarůstajících skalek. Z okolních polí se sem šíří i druhy plevelné a rumištní.

Lom na levé straně krátké odbočky od naučné stezky (asi 50 m) ukazuje geologické podloží PR Mýto. Před zhruba 750 miliony let se zde usazeniny tehdejšího moře začaly zpevňovat na břidlice a slepence. Mnohem později, hlavně ve čtvrtohorách, se do původní paroviny začalo zařezávat údolí Rokytky, takže v lomu lze pozorovat jejich obnažené vrstvy. Rokytky v nivě ukládá naplaveniny, postupně se měnící v půdy.